

אדר א תשע"ד
(פברואר 14)

עתידי מדגה מים פנימיים - תוכנית ליישום

מאת: יצחק סימון - ממונה מדגה שה"מ

תקציר מנהלים:

מבוא: בישראל מייצרים כיום כ- 18000 טון דגי בריכות טריים, לשנה. הייצור מתבצע על פני 25000 דונם ומרוכז בידי 25 משקי מדגה. מהם 18 בעמקי הצפון. עלות ייצור ממוצעת ל-1 ק"ג סל דגים – 12 ₪

הבעיות המרכזיות של מגדל הדגים:

1. רווחיות שואפת ל-0. מכל המשקים לעיל רק כ-8 משקים מרוויחים וגם הם בסיכון גבוה לקראת הפסדים.
2. פערי יעילות בעלויות הייצור בעיקר מחוסר מקצועיות השקעות לא נכונות וחסרון לגודל.
3. יבוא במחירי היצף.
4. חסמי רגולציה למעבר לסוג דג חדש לייצוא.
5. חסמי רגולציה בהשקעות לא כלכליות ברפורמה.
6. חוסר בחוקרים ומחקרים יישומיים.
7. מתח תמידי עם איכות הסביבה.
8. ידע מקצועי.

פתרונות לטווח הקצר: (5 שנים)

1. איחוד גיאוגרפי של משקים לכדי ארבעה חברות בעלי יכולת ייצור של 3000 טון לשנה כ"א.
2. ייצור של 2000 טון דגי איכות לשוק המקומי ולייצוא ע"י כל החברות.
3. הקמת מכון דגיגים מרכזי בבעלות החברות הנ"ל שיספק דגיגים למגדלים ולייצוא. המכון יעסוק גם בטיפוח דגים.

4. אישור לגידול מיני דגים חדשים במערכות סגורות.
5. ארבע מערכות לטיפול במים עבור הרפורמה.
6. שיווק דגים טריים בלבד. (ייצור שנתי כלכלי של עד 20000 טון)
7. עודפי ייצור להקפאה במחירי עלות הייצור. העלויות יכוסו ע"י קרן שיקימו לכך המגדלים מההכנסות מהשיווק הטרי.
8. הגדלת תקציב מחקרים במיוחד להעמקת פתרונות למחלות הדגים.
9. השתלמויות למגדלים.

פתרונות לטווח הארוך: (10 שנים) :

1. הקמת תחנת מחקר מרכזית בעמק בית שאן.
2. תחנות דור או ג'ינוסר – יעברו לפיתוח חקלאות ימית.
3. שינוי שיטת הייצור - ייצור המסונכרן עם השיווק וייצור המאפשר שילוב תיירות כפרית וידידותית לאיכות הסביבה.

* רק להמחשה והרחבת סעיפים 1 ו 2 באדום:
כיום 18000 טון דגי שמייצרים בישראל משאירים רווח נטו של כ- 20 מיליון ₪ . ייצור חכם של 12000 טון דגים קונבנציונליים ו 2000 טון דגי איכות ישאירו רווח של 30 מיליון ₪ למגדלים